

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Šárky Kamenické a soudců Mgr. Lucie Pšeničkové a Mgr. Hany Říhové ve věci

nezletilých dětí : a) J. B. , narozená
bytem

b) A. B. , narozený
bytem

obou zastoupených kolizním opatrovníkem Městem Černošice
sídlem v Praze 2, Podskalská 19

děti rodičů : Mgr. A. B. , narozená
bytem

zastoupená advokátkou JUDr. Jaroslavou Šafránkovou,
sídlem Lublaňská 24, Praha 2,

Z. B. , narozený
bytem

zastoupeného advokátkou JUDr. Janou Švestkovou
sídlem v Praze 5, Nad Zlíchozem 9,

o úpravu péče o nezletilé děti na dobu za trvání manželství a na dobu po rozvodu
manželství rodičů,

o odvolání matky proti rozsudku Okresního soudu Praha-západ ze dne 13. 2. 2017 č. j. 25 Nc
85/2014-690

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku II. mění tak, že otec je povinen počínaje dnem 1. 7. 2013 přispívat na výživu nezletilé J■■■■ částku 25 000 Kč měsíčně a na výživu nezletilého A■■■■ částku 23 000 Kč měsíčně a počínaje dnem 1. 9. 2016 na výživu nezletilé J■■■■ částku 27 000 Kč měsíčně a na výživu nezletilého A■■■■ částku 25 000 Kč měsíčně, splatnými do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky.
- II. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku III. mění tak, že otec je povinen počínaje dnem právní moci rozsudku soudu o rozvodu manželství rodičů přispívat na výživu nezletilé J■■■■ částku 27 000 Kč měsíčně a na výživu nezletilého Alberta částku 25 000 Kč měsíčně, splatnými do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky.
- III. Dlužné výživné za dobu od 1. 7. 2013 do 30. 11. 2017 pro nezletilou J■■■■ ve výši 231 164 Kč je otec povinen zaplatit do tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku k rukám matky.
- IV. Dlužné výživné pro nezletilého A■■■■ za dobu od 1. 7. 2013 do 30. 11. 2017 ve výši 474 234 Kč je otec povinen zaplatit do tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku k rukám matky.
- V. Otec je povinen zaplatit ČR - Okresnímu soudu Praha - západ - náhradu nákladů řízení státu před soudy obou stupňů ve výši 18 220 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VI. Matka je povinna zaplatit ČR - Okresnímu soudu Praha - západ - náhradu nákladů řízení státu před soudy obou stupňů ve výši 14 316 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VII. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně svěřil nezletilé děti J■■■■ a A■■■■ za trvání manželství a pro dobu po rozvodu manželství rodičů do péče matky (výrok I.). Otci uložil povinnost počínaje dnem 1. 7. 2013 a počínaje právní mocí rozsudku o rozvodu manželství přispívat na výživu, a to nezletilé J■■■■ částkou 15 000 Kč měsíčně, a to tak, že 10 000 Kč měsíčně vždy do každého 5. dne v měsíci předem k rukám matky a 5 000 Kč měsíčně vždy do každého 5. dne v měsíci předem na účet vedený na jméno nezletilé J■■■■ B■■■■ a v její prospěch, a nezletilého A■■■■ částkou 13 000 Kč měsíčně, z toho 9 000 Kč předem k rukám matky a částku 4 000 Kč měsíčně vždy do každého 5. dne v měsíci předem na účet vedený na jméno nezletilého A■■■■ a v jeho prospěch s tím, že dluh na výživném otci pro nezletilou J■■■■ a pro nezletilého A■■■■ za období od 1. 7. 2013 do 13. 2. 2017 nevznikl (výrok II., III.). Výrokem IV. soud stanovil otci povinnost přispívat na výživu zletilého A■■■■ částkou 20 000 Kč měsíčně, a to 10 000 Kč k rukám zletilého A■■■■ a částkou 10 000 na účet ve prospěch zletilého A■■■■ vedený na jeho jméno vždy do 5. dne v měsíci předem. Každému z rodičů uložil zaplatit na náhradě nákladů řízení státu částku 16 207,50 Kč do dvou měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí na účet Okresního soudu Praha-západ (výrok V., VI.). Rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok VII.).
2. Svě rozhodnutí soud I. stupně odůvodnil tím, že nezletilé děti svěřil do péče matky, neboť bylo shledáno, že matka o děti dobře pečuje a otec se svěřením nezletilých dětí do péče matky souhlasil. Soud dospěl k závěru, že odpovídajícím výživným pro nezletilou J■■■■ je

výživné ve výši 15 000 Kč měsíčně a pro nezletilého A [redacted] ve výši 13 000 Kč měsíčně s účinnostmi od 1. 7. 2013, kdy rodiče ukončili společnou domácnost. Přihlédl přitom k výdělkovým možnostem a schopnostem matky, která by mohla dosahovat, s ohledem na své vysokoškolské vzdělání, v profesi podnikového právníka hrubého měsíčního příjmu ve výši 62 630 Kč, přitom dosahuje pouze příjmu 9 500 Kč měsíčně, zohlednil, že v předchozím zaměstnání dosahovala příjmu ve výši 15 000 Kč měsíčně a po ukončení pracovního poměru jí vznikl nárok na odstupné ve výši 85 000 Kč. Otcův příjem z podnikání a z pracovního poměru na základě pracovní smlouvy uzavřené se společností [redacted] dosahoval v roce 2015 průměrně měsíčně 218 720 Kč a v roce 2016 148 420 Kč. Soud I. stupně dospěl k závěru, že výživné v této výši odpovídá obecným výchovným standardům, jak požaduje otec a jak vyplývá z odůvodnění nálezu Ústavního soudu ČR sp. zn. IV. ÚS 650/15. Z tohoto důvodu nevyhověl návrhu matky, aby bylo stanoveno výživné pro nezletilou J [redacted] ve výši 35 000 Kč měsíčně a pro nezletilého A [redacted] ve výši 30 000 Kč měsíčně, když navíc matka ničím nedoložila, že by nezletilí měli výdaje odpovídající požadované výši výživného. Soud I. stupně dále dospěl k závěru, že dluh na výživném pro nezletilou J [redacted] a pro nezletilého A [redacted] za období od 1. 7. 2013 do 13. 7. 2017 nevznikl, neboť otec pravidelně hradil na výživu nezletilých od července do října 2013 částku 26 000 Kč měsíčně, od listopadu 2013 pak částku 22 000 Kč měsíčně, pravidelně hradí na spoření nezletilé J [redacted] částku 2 500 Kč měsíčně a na spoření nezletilého A [redacted] částku 2 000 Kč měsíčně a dále provedl jednorázový vklad na spořicí účty nezletilých dětí v částce 45 000 Kč a 36 000 Kč a hradí nad rámec výživného všem dětem spoření a nadstandardní potřeby dětí. Ohledně výživy zletilého A [redacted] dospěl k závěru, že odpovídající částkou na výživném je částka 20 000 Kč měsíčně, přičemž 10 000 Kč měsíčně bude hradit otec k rukám zletilého A [redacted] a částku 10 000 Kč měsíčně bude hradit na bankovní účet vedený na jeho jméno. Takto stanovené výživné odpovídá poměrům obou rodičů i zletilého A [redacted], který u otce částečně bydlí a otec se tak podílí na výživě syna částečně také osobní péčí. Soud zohlednil i skutečnost, že otec doposud nad rámec výživného hradil i další výdaje A [redacted]. S ohledem na částečnou neúspěšnost rodičů v tomto řízení rozhodl, že náhradu nákladů řízení vzniklých státu ponese každý z rodičů jednou polovinou.

3. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolání matka. Vytkla soudu I. stupně nedostatek odůvodnění, neboť z důkazů, které soud cituje na šesti stranách odůvodnění svého rozhodnutí, nevyvodil žádný skutkový závěr. Pokud vyvodil skutkový závěr o výši příjmu otce, pak tento závěr nekoresponduje s tím, co bylo zjištěno provedeným dokazováním, zejména obsahem znaleckého posudku znalkyně Ing. Votavové o příjmech otce od roku 2013. Co se týká příjmu otce, odkázala na již vznesené námitky, že společnost [redacted] která provozuje výletní poznávací cesty v historické části Prahy, generuje pouze příjmy v hotovosti. I když je věcí otce, zda příjmy v hotovosti a jak deklaruje, je zřejmé z výpisu z účtu č. [redacted], že otec nezletilých dětí byl dne 13. 1. 2014 v Benátkách, kde si kupoval lístky za 110 EUR do divadla, dále je patrné, že v únoru 2014 byl na Kubě a za tímto účelem si nechal svým zaměstnancem dne 3. 2. 2014 vložit na účet 5000 EUR, dne 17. 3. 2014 byl ve Florencii, neboť tam také platil platební kartou, a dne 21. 3. 2014 byl v Izraeli a platil za pronájem vozu 342 EUR. V době od 11. do 13. 4. byl otec v Paříži a kupoval zde letenky do místa Agia Paraske. V srpnu 2014 byl otec nezletilých na dovolené v Chorvatsku, v září 2014 ve švýcarském Lausanne a od 27. 9. 2017 se pohyboval na dovolené v Řecku. V říjnu 2014 pak cestoval po Švédsku, jak vyplývá z výpisu z účtu za toto období z konce října. Z výpisu tohoto účtu je pak zřejmé, že otec používá platební kartu pouze občas, musí tedy své cestovní náklady platit i jiným způsobem, tedy v hotovosti. Pokud se týká pobytu otce v Benátkách v červnu 2014, z účtu č. [redacted] byla dne 17. 6. 2014 odepsána platba za hotel Foscarini Palace Venezia ve výši 81 087, 90 Kč a další dvě platby. Z tohoto účtu pak byly odepsány platby uskutečněné ve Švédsku dne 27. 10. 2017 a

dne 28. 10. 2014 a v Dánsku dne 29. 10. 2014. Pokud tedy soud vzal v úvahu tvrzení otce o měsíčních platbách spojených s provozem domu spočívající v hrazení úvěru ve splátkách ve výši 35 000 měsíčně, úhradě paušálu elektřiny ve výši 6 500 Kč měsíčně, internetu částkou 2 300 Kč měsíčně, telefonu matky a dětí ve výši 3 000 Kč měsíčně a s užíváním osobního automobilu Škoda Octavia matkou a dalšími náklady s tím spojenými ve výši cca 9 800 Kč měsíčně, představují jeho základní měsíční výdaje výši cca 56 600 Kč s výživným 82 600 Kč (do 31.12.2013) a 78 600 Kč (od 1.1.2014). S přihlédnutím k úhradě zahraničního studia syna A■■■■ v USA ve výši 282 000 Kč, k úhradě za úpravu zahrady v roce 2013 ve výši 350 000 Kč, dále k úhradě za účast syna na mistrovství světa v lakrosu ve výši celkem 100 000 Kč a k další úhradám hodnotných věcných darů a studijních pobytů nezletilých dětí, A■■■■ a J■■■, včetně nákladů na společné dovolené otce a dětí, má matka za to, že náklady otce vysoce přesahují jím deklarovaný příjem dle daňového přiznání a tak, jak byl zjištěn ze znaleckého posudku znalkyně Ing. Votavové. Otec tedy musí mít příjem, jehož zdroj ani výši nedokládá.

4. Co se týká jejích poměrů matky, poukázala matka na to, že po dostudování právnické fakulty nikdy jako právnická nepracovala, neboť záhy po ukončení právnické fakulty otěhotněla a v průběhu let porodila tři děti, se kterými byla v domácnosti, jak si otec nezletilých dětí přál, a věnovala se dětem a domácnosti. I s ohledem na specifickou poruchu učení nejmladšího A■■■■, jehož běžná příprava musí probíhat každodenně a s pomocí rodiče, s přihlédnutím k tomu, že otec nikdy tuto pomoc A■■■■ neposkytoval, nemohla se tedy se třemi dětmi věnovat své profesi. I kdyby dnes chtěla začít jako začínající podnikový právník nebo advokátní koncipient, nedosáhla by většího příjmu, než 20 000 Kč měsíčně hrubého. Poukázala v této souvislosti na závěry Nejvyššího soudu ČR sp. zn. Cpjn 204/2012, kdy by soud při určení výše potencionálního příjmu měl vyjít z příjmu, kterého by rodič s ohledem na své skutečné schopnosti a možnosti dané mimo jiné jeho fyzickým stavem, nadáním, vzděláním, pracovními zkušenostmi a nabídkou a poptávkou na rozumně regionálně určeném trhu práce, mohl dosahovat. Pokud soud uvedl, že v předchozím zaměstnání dosahovala příjmu ve výši 15 000 Kč měsíčně, pak to bylo formální zaměstnání ve firmě ■■■■■, kdy pracovala pouze z domova a její pracovní smlouva zněla na zaměstnání „převozník“. Ani v této firmě jako právnická nepracovala, což vyplývá z její pracovní smlouvy se společností ■■■■■ a z jejích příloh.
5. Dále namítala, že soud I. stupně se dostatečně nevypořádal s otázkou, proč otci nevznikl dluh na výživném, a proč stanovil výživné k rukám matky v nižší výši, než bylo dosud otcem fakticky placeno. Pokud soud stanovil, že část výživného má být placena k jejím rukám a část výživného na účet nezletilých, pak postupoval nesprávně, když nestanovil dlužné výživné. Poukázala i na to, že otec nevedl, od kdy spoří nezletilé J■■■ částku 2 500 Kč měsíčně a nezletilému A■■■■ částku 2 000 Kč měsíčně, a kdy provedl jednorázový vklad ve prospěch nezletilé J■■■ ve výši 45 000 Kč a ve prospěch nezletilého A■■■■ částkou 36 000 Kč. Soud I. stupně se nevypořádal ani s otázkou, že v průběhu dlouhého řízení se změnila i potřeby nezletilých dětí, neboť došlo k jejich zvýšení. Nesprávně a neodůvodněně považuje matka i tvrzení otce, které soud I. stupně bez provedení dokazování převzal do odůvodnění svého rozhodnutí, že otec zletilému A■■■■ přispívá i nadále částkou 9 000 Kč měsíčně a matce předává částku 7 000 Kč měsíčně, neboť matka prokazuje potvrzením A■■■■, že tuto částku předal matce jen jednou. Otcí tak vznikl dluh na výživném, poměřeno tím, že, pokud otec posílal ve prospěch A■■■■ částku 9 000 Kč měsíčně, neboť v průběhu řízení před soudem I. stupně nikdy neupřesnil, jaká částka z částky 22 000 Kč měsíčně a předtím z částky 26 000 Kč, resp. správně z částky 27 000 Kč měsíčně, je určena na výživu každého z dětí, pak přispíval na výživu nezletilé J■■■ částkou 7 000 Kč měsíčně a na výživu nezletilého A■■■■ částku 6 000 Kč. Na výživném pro J■■■ proto činí dluh za 44 měsíců částku 1 232 000 Kč a na výživném pro A■■■■ částku 1 056 000 Kč.

6. Pokud soud I. stupně odůvodnil své rozhodnutí zájmem dítěte, poukázala matka na to, že si otec přeje, aby poměry nezletilých odpovídaly obecným výchovným standardům, pak otec tyto výchovné standardy v obecné rovině ani v konkrétních poměrech této rodiny nijak neodůvodňuje, například v souvislosti s tím, jaké dovolené a v jakých destinacích nezletilé dětmi s otcem tráví, případně v jaké výši jsou otcem hrazeny z jeho pohledu potřeby dětí na nadstandardní vybavení (telefony počítače apod.). Pro porovnání uvedla, že jen za dovolené s dětmi v roce 2015 utratil otec částku 440 000 Kč, kdy byl otec na dovolené s dětmi celkem 5 týdnů, a na výživném pro nezletilé děti na celý rok 2014 přispěl částkou ve výši 264 000 Kč. Pokud by měl otec pochybnost o výdajích nezletilých dětí, pak soupis výdajů matka předložila, a to konkrétně pro školní roky 2013 – 2017. Co se týká spoření, otec začal dětem spořit až v průběhu tohoto řízení, a, pokud jim dává nadstandardní dárky, jsou to pořád pouze dárky, které otec dává dětem vždy jen u příležitosti svátků, narozenin a Vánoc. Je otázkou, zda obecným výchovným standardům požadovaným otcem uplatňovaným v zájmu zdravého morálního a citového vývoje dítěte do budoucna, odpovídá darování desetiletému A. [redacted] k Vánocům iPhone za 25 000 Kč a A. [redacted] již poněkolkrát zaplacení VIP členství v posilovně a wellness hotelu InterContinental v Pařížské ulici v Praze. Dle názoru matky výše stanoveného výživného pak neodpovídá kritériím ustanovení § 913 a § 915 občanského zákoníku ani kritériím tak, jak byla vyslovena v judikatuře Ústavního soudu ČR sp. zn. IV. ÚS 650/15 a sp. zn. I. ÚS 1356/16, kde výklad soudu I. stupně je zcela v rozporu s duchem s obsahem těchto rozhodnutí.
7. Otec ve vyjádření k odvolání matky uvedl, že rozsudek soudu I. stupně považuje za správný a navrhl jeho potvrzení. K námitkám matky uvedeným v odvolání uvedl, že jeho cesty do Benátek (2009 – 2017) byly vždy pracovními a služebními cestami a tedy nejsou projevem velmi vysoké životní úrovně, podnikal je výhradně pro zajištění projektu Svatojánských Navalis. V roce 2013 Izrael navštívil v rámci Národní Pouti na pozvání matky představené [redacted] z [redacted] (tedy nic neplatil), uskutečnil pracovní návštěvu u přátel Galilejských převozníků syna a otce Davida a Jehovi Smadarových v roce 2014 k dojednání převozu Egyptské telúky do Izraele a jejich koncertu v Praze. V roce 2014 na Kubě byl na úspěšném jednání s [redacted]. Uvedl, že každý rok rodina jezdila v zimě na hory a v létě k moři, a tuto životní úroveň zajišťuje dětem dodnes, a také dětem a matce zajišťuje luxusní bydlení v domě v Černošicích. Všem dětem platí mobilní telefony, náklad asi 3 000 Kč měsíčně, koupil jim mobilní telefony a zletilému A. [redacted] též počítač, příležitostně jim kupuje oblečení. Dobrovolně zajišťuje pobyt dětí v zahraničí, zejména se jedná o plavby na moři, tak, aby se děti naučily jeho řemeslu, a dále poznávací zájezdy, popřípadě studijní pobyty. Náklady na tyto pobyty je nutné v souladu s judikaturou započítat při stanovení dlužného výživného, což si matka zjevně neuvědomuje, když tvrdí, že tyto náklady vznikly v době, kdy má děti ke styku. Vzhledem k tomu, že poměry k nezletilým dětem nebyly dosud upraveny, nelze o styku hovořit. Je třeba, aby soud zohlednil to, co každý z rodičů dětem poskytoval i v souladu s rozhodnutím Krajského soudu v Praze č. j. 28 Co 20/2017-375 ze dne 30. 3. 2017. Trval na tom, že jeho jedinými příjmy jsou příjmy dle předložených daňových přiznání, když poukázal na to, že v době, kdy žil v rodinné domácnosti, do června 2013, byly jeho výdaje nižší, a navíc měl stejně jako matka úspory ve výši cca 400 000 Kč, které, na rozdíl od matky, použil v roce 2014 na financování práce na zahradě ve výši 350 00 Kč po svém odchodu a v souvislosti s pobytem syna A. [redacted] v USA. Uvedl, že jeho čistý měsíční příjem na základě založených dokladů činil v roce 2013 částku 118 786 Kč měsíčně, v roce 2014 částku 118 785 Kč a v roce 2016 částku 148 420 Kč měsíčně, v roce 2015 pak částku 128 710 Kč měsíčně. Poukázal na to, že matka ještě v době, kdy pracovala pro společnost [redacted] vybrala z firemních účtů přes 500 000 Kč, které převedla na svůj účet u [redacted]

██████████, což výslovně uvedla ve své účastnické výpovědi dne 24. 7. 2014. Dále uvedl, že od 1. 7. 2013 do konce prosince 2013 přispíval na výživném částkou 27 000 Kč měsíčně, od 1. 1. 2014 částkou 22 000 Kč měsíčně a specifikoval výši pro každé dítě. V období od 07/2013 do 12/2013 byla určena částka 10 000 Kč měsíčně pro tehdy nezletilého A██████████ částka 9 000 Kč měsíčně pro nezletilou J██████████ a částka 8 000 Kč měsíčně pro nezletilého A██████████. Od 1. 1. 2014 do 31.12.2015 hradil na výživném pro nezletilé děti částku 22 000 Kč měsíčně, z toho bylo určeno 8 000 Kč měsíčně pro tehdy nezletilého A██████████, částka 7 000 Kč měsíčně pro nezletilou J██████████ a částka 7 000 Kč měsíčně pro nezletilého A██████████. Po dosažení zletilosti syna A██████████ (od 1.1.2016) byla určena částka 10 000 Kč na výživu nezletilé J██████████, částka 8 000 Kč na výživu nezletilého syna A██████████ a částka 4 000 Kč po dosažení zletilosti a po dohodě se zletilým A██████████ byla určena matce na jeho výživu v době, kdy pobývá v Černošicích. Uvedl, že dárky dává dětem nejen u příležitosti Vánoc či různých jubileí, jedná se zpravidla o oblečení nebo mobilní telefony, či zletilému A██████████ daroval počítač, když začal navštěvovat gymnázium. Pokud matka zmiňuje iPhone pro nezletilého A██████████, jedná se o zařízení, které slouží nikoliv jen jako telefon, ale i jako počítač, na kterém zpracovává i různé podklady pro školu a který si přál. Stál 22 000 Kč a koupil ho i nezletilé J██████████ neboť slouží k všestrannému rozvoji dětí. Poukázal na to, že po dosažení zletilosti syna A██████████ zajistil všechny jeho potřeby téměř výlučně on a se souhlasem syna je částka 4 000 Kč měsíčně zasílána na úhradu potřeb A██████████ v době, kterou tráví u matky.

8. Poukázal dále na to, že příjem matky neodpovídá jejímu dosaženému vzdělání, matka nemá, ani nedoložila žádné zdravotní ani sociální omezení, aby nepracovala ve svém oboru, či na manažerské pozici s příjmem minimálně 50 000 Kč čistého měsíčně. Je pravda, že se po narození dětí věnovala jejich výchově a do listopadu 2013 byla zaměstnána ve společnosti ██████████, kdy vyřizovala obchodně-právní věci, s příjmem 15 000 Kč měsíčně, a to z domova, jak sama uvádí. Popírá, že by kdy vyjádřil před matkou přání, aby nepracovala. Matce nikdo a nic nebránilo v tom, aby si našla práci odpovídající jejímu vzdělání. Dle judikatury je prvotní povinností rodičů přispívat na výživu svých dětí podle svých schopností a majetkových poměrů. Tato povinnost spočívá v tom, že každý z rodičů musí vyvinout co největší možnou, snahu zajistit své potomky, ale tato povinnost není bezbřehá, pokud má jeden z rodičů nadprůměrné příjmy. Matka v daném případě nevyvíjí adekvátní, natož nejvyšší možnou, snahu děti zajistit, zato zcela bezbřehou snahu požaduje od otce. Navrhl, aby odvolací soud potvrdil rozhodnutí soudu I. stupně jako věcně správné.
9. Kolizní opatrovník navrhl výživné pro J██████████ v částce 23 000 Kč měsíčně, pro A██████████ v částce 21 000 Kč měsíčně, s tím, že ponechal na úvaze odvolacího soudu, zda se rozhodne určitou část výživného deponovat na účtech dětí pro tvorbu úspor, počínaje dnem 1. 7. 2013, se stanovením dlužného výživného.
10. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadený rozsudek soudu I. stupně a řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 28 z.ř.s. a § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř. a shledal odvolání matky důvodným. Výroky o výchově nezletilých dětí a výroky o výživném pro zletilého A██████████ nebyly odvoláním napadeny, proto nabyly samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 o.s.ř.).
11. Z provedeného dokazování, ale i ze shodných tvrzení účastníků lze uzavřít, že rodiče nezletilých dětí (i tehdy nezletilého A██████████) jsou manželé a ukončili vedení společné domácnosti ke dni 1. 7. 2013. V době před rozchodem rodičů pečovala o děti výlučně matka, která pokračovala ve výlučné péči a děti se s otcem stýkaly nepravidelně, zejména v období otcem plánovaných dovolených. Tehdy nezletilý A██████████ navštěvoval otce častěji vzhledem

k blízké vzdálenosti bydliště otce od místa školy, kterou A■■■■ navštěvuje. Otec na výživu nezletilých dětí počínaje červencem 2013 do konce prosince 2013 přispíval částkou 27 000 Kč měsíčně, od ledna 2014 dosud přispíval otec částkou 22 000 Kč, kterou otec specifikoval tak, že v období od 07/2013 do 12/2013 byla určena částka 10 000 Kč měsíčně pro tehdy nezletilého A■■■■, částka 9 000 Kč měsíčně pro nezletilou J■■■■ a částka 8 000 Kč měsíčně pro nezletilého A■■■■, od 1. 1. 2014 do 31.12.2015 hradil na výživném pro nezletilé děti částku 22 000 Kč měsíčně, z toho bylo určeno 8 000 Kč měsíčně pro nezletilého A■■■■, částka 7 000 Kč měsíčně pro nezletilou J■■■■ a částka 7 000 Kč měsíčně pro nezletilého A■■■■ a po dosažení zletilosti syna A■■■■ (od 1.1.2016) byla určena částka 10 000 Kč na výživu nezletilé J■■■■, částka 8 000 Kč na výživu nezletilého syna A■■■■ a částka 4 000 Kč po dosažení zletilosti a po dohodě se zletilým A■■■■ byla určena matce na jeho výživu v době, kdy pobývá v Černošicích. Od ledna 2016 roku otec začal přispívat již zletilému A■■■■ částku 9 000,-Kč měsíčně. V řízení nebylo tvrzeno, tím méně prokazováno, že by nezletilé děti do doby rozhodnutí soudu žily ve střídavé péči rodičů, naopak rodiče, co se týká péče o nezletilé děti, měli vždy shodná tvrzení o tom, že o děti pečovala matka a otec se finančně podílel na jejich výživě a zabezpečování jejich potřeb otcem poskytovaným výživným k rukám matky, tak jak bylo zjištěno z nesporných tvrzení účastníků, a mimo rámec výživného úhradou jazykových kurzů, jazykových pobytů, nákupem počítačů, telefonů, fotoaparátu, lyží, oblečení v nadstandardní kvalitě i cenách. Matka od skončení společné domácnosti zajišťovala nezletilým dětem, A■■■■ a J■■■■, a zletilému A■■■■ jídlo, dopravu, kapesné, hradila volnočasové aktivity (sportovní a kulturní) a přispívala kapesným na studijní pobyty dětí. Na dovolené byla s dětmi jednou v Bulharsku, jinak jezdila na dovolené do Krkonoš do ozdravovny v době, kdy tam nejezdí děti na ozdravné pobyty. Zletilý A■■■■ a nezletilá J■■■■ studují gymnázium, nezletilý A■■■■ by dosud žákem základní školy, na gymnázium, kde se platí školné 40 000 Kč ročně, nastoupil v září 2017. Ze zprávy Školního Pedagogického centra při ■■■■■ ze dne 21. 2. 2017 bylo zjištěno, že je nezletilý A■■■■ sledován od října 2013 pro specifickou poruchu učení, v češtině méně úhledné písmo, snížený jazykový cit a čtení, při nadprůměrných rozumových předpokladech. Jeho tempo je pomalejší, píše tiskacím písmem, při tlaku na rychlost méně úhledně a zvyšuje se chybovost. Náprava projevů SPU i běžná příprava musí probíhat pravidelně a vyžaduje každodenní dohled i pomoc rodiče. Odvolací soud doplnil dokazování o prohlášení A■■■■ B■■■■ ze dne 13. 2. 2017, z něhož zjistil, že A■■■■ nepřispívá své matce žádnou finanční částkou, vyjma jednorázové částky 6 000 Kč, kterou přispěl dne 1. 12. 2016.

12. Z daňových přiznání otce a ze závěrů znaleckého posudku ing. Votavové bylo zjištěno, že příjem otce se skládá z příjmů ze závislé činnosti, z příjmů ze samostatné činnosti a příjmů z pronájmu nemovitostí v k. ú. Černošice a jedné gondoly. Otec měl a dosud má příjmy z podnikatelské činnosti ve třech společnostech, a to ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■ a ■■■■■ ze zaměstnaneckého poměru ve společnosti ■■■■■ a příjmy z pronájmu nemovitostí a gondoly. Nájemní smlouvou uzavřenou mezi společností ■■■■■ a pronajímateli O■■■■ M■■■■ a K■■■■ M■■■■ je prokázáno, že otec užívá byt v v Praze 1 v Nerudově ulici, který pronajala a hradí společnost ■■■■■ Čistý příjem otce za roky 2013 – 2016 formálně činil po odečtení výdajů, povinného pojistného a zaplacené daně z příjmu mezi 120 000 Kč až 130 000 Kč čistého měsíčně včetně částky podílu na zisku, který mu vyplácela společnost ■■■■■ ve výši 850 000 Kč po zdanění ročně s přihlédnutím k tomu, že příjem otce byl navyšován i o částku představující rozdíl mezi výdajovým daňovým paušálem 30 % a skutečnými výdaji otce v souvislosti s pronájmem nemovitostí a gondoly.

13. Z úvěrové smlouvy mezi společnostmi [redacted], a Z [redacted] B [redacted] a A [redacted] B [redacted] ze dne 12. 7. 2007 bylo zjištěno, že banka se zavázala poskytnout klientům úvěr ve výši 5 600 000 Kč k financování nemovitosti – rodinného domu, budova č. e. [redacted] v části obce Černošice na pozemku parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] a nemovitosti – dvě budovy bydlení na pozemku parc.č. [redacted] a parc. č. [redacted] pro k.ú. a obec Černošice. Ze smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru ze dne 13. 3. 2012 bylo zjištěno, že se společnost [redacted] se Z [redacted] B [redacted] a A [redacted] B [redacted] dohodla na poskytnutí hypotečního úvěru v celkové výši 7 083 072 Kč na úhradu placeného úvěrového pojištění [redacted] v částce 189 572 Kč, na refinancování úvěru poskytnutého [redacted] v částce 2 025 303 Kč, a na financování výstavby rodinného domu na parc. č. [redacted] a parc. [redacted] v k.ú. Černošice v částce 4 868 197 Kč. Z nesporných tvrzení obou rodičů a z výpisu z účtu otce u [redacted] bylo zjištěno, že otec i po ukončení společné domácnosti počínaje dnem 1. 7. 2013 pokračoval v úhradě splátek hypotéky ve výši cca 35 000 Kč měsíčně, hradil měsíční paušál na úhradu spotřeby elektřiny cca ve výši 6 500 Kč měsíčně, internet ve výši 2 300 Kč měsíčně, telefony matky a dětí ve výši cca 3 000 Kč měsíčně, a dále hradil 9 800 Kč měsíčně firmě [redacted] za zapůjčení vozidla firmy, které užívá matka nezletilých dětí pro soukromé účely, tedy hradil (a dosud hradí) celkem částku cca 56 600 Kč měsíčně představující výdaje spojené s provozem domu, telefonů a auta. Z výpisu z účtu č. [redacted] majitele [redacted] bylo zjištěno, že Z [redacted] B [redacted] byla poukazována v roce 2016 mzda ve výši průměrně cca 22.000,- Kč měsíčně, která byla převáděna na účet matky.
14. Dále bylo z nesporných tvrzení obou rodičů zjištěno, že otec v roce 2013 zaplatil za úpravu zahrady (po ukončení vedení společné domácnosti) částku 350 000 Kč, zaplatil za dovolenou na plachetnici s dětmi částku 182 000 Kč (7 000 Eur), za dovolenou v Rakousku (Hintertux) částku 65 000 Kč (2 500 Eur), za účast A [redacted] na Mistrovství světa v lacrosu 100 000 Kč a za boty (sportovní) pro A [redacted] částku 5 000 Kč. Za tento rok otec zaplatil otec v souvislosti s mimořádnými výdaji mimo rámec výživného částku cca 702 000 Kč, tedy cca 58 500,-Kč měsíčně. Při úvaze, že otec v tomto roce hradil náklady spojené s domem a jeho provozem, autem a jeho provozem ve výši cca 56 600 Kč měsíčně a přispíval na výživu dětí částkou 27 000 Kč měsíčně hrazenou k rukám matky, měsíční výdaje otce v základu činily celkem 142 000 Kč měsíčně. I kdyby v tomto roce otec uhradil ze svých úspor ve výši 400 000 Kč, částku 350 000 Kč za úpravu zahrady, jeho roční výdaje by představovaly částku 352 000 Kč (702 000 Kč minus 350 000 Kč), tedy měsíčně částku cca 29 000 Kč. Pak by jeho celkové základní měsíční výdaje činily 112 600 Kč (56 600 Kč plus 27 000 Kč plus 29 000 Kč).
15. V roce 2014 otec pořídil A [redacted] počítač za částku 40 000 Kč a telefony zn. iPhone pro všechny děti v částce 22 000 Kč za jeden, zaplatil studium A [redacted] v USA včetně kapesného v částce 282 000 Kč, tedy celkem ve prospěch dětí vynaložil částku 388 000 Kč (č. l. 188), dále uhradil za dovolené s dětmi celkem cca 216 000 Kč (plachetnice Balt 94 500 Kč (3 500 Eur), zimní dovolená s prarodiči v Itálii 81 000 Kč (3 000 Eur), dovolená Rakousko s J [redacted] a A [redacted] 40 500 Kč (1 500 Eur). Vzhledem k tomu, že otec od 1.1.2014 přispíval na výživu dětí částkou 22 000 Kč měsíčně, hradil hypotéku, provoz domu a auta ve výši 56 600 Kč měsíčně, zaplatil na dalších výdajích celkem částku cca 604 000 Kč ročně, tedy cca 50 000,- Kč měsíčně. Celkové měsíční výdaje otce v tomto roce činily 128 600 Kč měsíčně.
16. V roce 2015 uhradil otec náklady na dovolenou s dětmi v USA po ukončení studia A [redacted] ve výši 190 000 Kč, vynaložil v srpnu na dovolenou na lodi v Nizozemí a Belgii částku 120 000 Kč, v říjnu náklady na výlet s dětmi do Portugalska činily 80 000 Kč, v prosinci dle svého tvrzení přispěl matce na pobyt na horách částkou cca 40 000 Kč, tedy za rok 2015 vynaložil otec částku 430 000 Kč na dovolené s dětmi, což představuje cca částku 36 000 Kč

měsíčně. Z výpovědi zletilého A■■■■ pak bylo zjištěno, že převážně tráví čas u matky, občas se zdržuje u otce, který hradí většinu jeho potřeb, a to atletiku 2x týdně, jeden trénink stojí 500 Kč, dále v roce 2015 mu zaplatil školní výlet do Lisabonu a do Říma a ještě nějaké kratší pobyty, otec platí A■■■■ téměř všechno oblečení, Albertovi a J■■■■ matka platí oblečení tak z 80%, zbytek hradí otec. S otcem je A■■■■ častěji než mladší sourozenci, neboť otec pracuje, má méně času, někdy se za ním A■■■■ zastaví, když jde ze školy na metro nebo u otce někdy přespí. Dále z výpovědi otce ze dne 20. 2. 2015 bylo zjištěno, že v tomto roce A■■■■ platil španělštinu (učitele z Kuby), dále angličtinu (učitele z Bostonu) s odhadem, že to stojí 6 000 Kč – 8 000 Kč týdně. V době, kdy je A■■■■ u něj, s ním chodí na obědy. I když otec neuvedl, v jaké výši se pohybují jeho měsíční náklady na oblečení či stravování a školní výlety již zletilého A■■■■, s ohledem na to, co A■■■■ a otec uvedli ve svých výpovědích, odvolací soud odhaduje, že průměrně měsíčně ve prospěch v tomto roce zejména pro A■■■■, vynaložil otec další částku cca 20 000 Kč průměrně měsíčně, tedy celkem (včetně nákladů na dovolené s dětmi) cca 56.000 Kč měsíčně. Vzhledem k tomu, že otec v roce 2015 přispíval na výživu dětí částkou 22 000 Kč měsíčně, hradil hypotéku, provoz domu a auta ve výši 56 600 Kč měsíčně a zaplatil na dalších výdajích celkem částku cca 56 000 Kč měsíčně, jeho celkové měsíční výdaje v tomto roce představovaly částku cca 134 000 Kč.

17. V roce 2016 vynaložil otec na dovolené s dětmi v Římě částku 80 000 Kč, v létě na lodi v Chorvatsku 100 000 Kč, na Silvestra s matkou předal A■■■■ částku 20 000 Kč. V lednu 2016 založil otec spoření, na něž jednorázově převedl pro A■■■■ částku 54 000 Kč, pro J■■■■ částku 45 000 Kč a pro A■■■■ částku 36 000 Kč, a dále pravidelně na jejich spořicí účty poukazoval částku 2 000 Kč pro A■■■■, 2 500 Kč pro J■■■■ a 3 000 Kč pro A■■■■, celkem 7 500 Kč měsíčně. Nezletilý J■■■■ v tomto roce zaplatil za letní studium ve Velké Británii částkou 50 000 Kč, nezletilému Albertovi přispěl kapesným na zájezd do Velké Británie částkou 12 000 Kč a A■■■■ zaplatil studium ve Španělsku částkou 36 000 Kč. Za tento rok otec vynaložil další částku ve výši 530 500 Kč ročně, tedy průměrně částku 44 200 Kč měsíčně. Vzhledem k tomu, že otec v roce 2016 přispíval matce na výživu dětí částkou 22 000 Kč měsíčně, od ledna tohoto roku otec začal přispívat již zletilému A■■■■ částku 9 000,-Kč měsíčně, hradil hypotéku, provoz domu a auta ve výši 56 600 Kč měsíčně, zaplatil na dalších výdajích celkem částku cca 530 500 Kč ročně, tedy cca 44 200,-Kč měsíčně, jeho celkové měsíční výdaje v tomto roce činily cca 131 800 Kč měsíčně.
18. Z nesporných tvrzení rodičů odvolací soud zjistil, že otec v roce 2017 s nezletilými dětmi A■■■■ a J■■■■ strávil týden na plachetnici u ostrova Rujana, na který vynaložil otec částku 45 000 Kč, zletilý A■■■■ absolvoval v srpnu 2017 kurz španělštiny na Kubě, který otec uhradil částkou 245 000 Kč včetně kapesného, platí A■■■■ sportovní vybavení, nezletilý J■■■■ nechal ušít šaty do tanečních v částce asi 6 000 Kč, J■■■■ dále zaplatil studium v Anglii ve školním roce 2017/2018 v částce asi 300 000 Kč, dal jí kapesné ve výši 29 000 Kč a daroval jí fotoaparát s příslušenstvím v hodnotě cca 80 000 Kč, nechal jí zhotovit dvojce ručně šité boty v ceně 20 000 Kč celkem a zakoupil J■■■■ počítač v hodnotě 50 000 Kč. Nezletilému A■■■■ v druhé polovině července zaplatil 14denní pobyt v Anglii v ceně asi 35 000 Kč, i jemu koupil ošacení a sportovní vybavení, a to lyže v ceně 18 000 Kč, vybavení na lakros v hodnotě 15 000 Kč, goretexovou bundu v hodnotě 15 000 Kč, ručně šité boty v hodnotě 10 000 Kč, a zakoupil obroučky pro dvojce brýle po 15 000 Kč. Dále zaplatil Albertovi školné pro rok 2017/2018 v částce 40 000 Kč. Na těchto dalších výdajích zaplatil otec celkem částku 938 000 Kč ročně, tedy průměrně 78 000 Kč měsíčně. Vzhledem k tomu, že otec v roce 2017 přispíval matce na výživu dětí částkou 22 000 Kč měsíčně, přispíval již zletilému A■■■■ částku 9 000,-Kč měsíčně, hradil hypotéku, provoz domu a auta ve výši 56 600 Kč měsíčně, zaplatil na dalších výdajích celkem částku cca 938 000 Kč ročně, tedy cca 78 000,-Kč měsíčně, jeho celkové měsíční výdaje v tomto roce činily cca 165 600 Kč měsíčně.

19. Lze tedy shrnout, že otec v roce 2013-2017 měl průměrné měsíční výdaje v částkách, které buď převyšovaly jeho prokazované i současně tvrzené příjmy, nebo se k nim (v roce 2014,2015) téměř blížily. Tedy otcovy základní výdaje každoročně dosáhly jeho čistého měsíčního příjmu bez toho, že by jedinou „korunu“ otec vynaložil na své potřeby, vyjma společných dovolených s dětmi. Současně otec netvrdil, že by měl vydání směřující k úhradě osobní běžné spotřeby, jako jsou náklady na stravování, oblečení, obutí a volnočasové aktivity. Z úspor své osobní náklady hradit nemohl, neboť úspory ve výši 400 000 Kč vyčerpal, jak tvrdil, na úpravu zahrady v hodnotě 350 000 Kč v roce 2013 ještě mu mělo zůstat na úhradu (alespoň částečnou) nákladů na pobyt A█████ v USA v roce 2014. Je tedy zřejmé, že příjmy otce musejí být nutně vyšší, než vyplývá z oficiálně doloženého příjmu a z tvrzení otce. Současně je zřejmé, že finanční možnosti otce umožňují významné finanční výdaje zejména na oblečení a obutí dětí, byť je otec nepožizuje dětem v plném rozsahu, ale požizuje je v zčásti za to nadstandardní kvalitě a tomu odpovídajících cenách. Lze uzavřít, že otcovy možnosti se v průběhu tohoto řízení zvýšily, což vyplývá z toho, že otec je schopen hradit studijní pobyty nejen A█████, jako to bylo v roce 2014, ale nyní i nezletilé J████ a nezletilému A█████, aniž by to mělo vliv na výdaje a časový rozsah společných nákladných zahraničních dovolených a pořizování hodnotných věcí spotřebního charakteru (oblečení a obutí). Odvolací soud na základě tvrzení otce, že jeho profese vyžaduje jednání v zahraničí, důvodně předpokládá, že náklady otce na oblečení, obutí, stravu, apod. (když nelze předpokládat, že pouze jeho děti by chodily v ručně šitých botách, on sám nikoliv) i jeho běžné měsíční (soukromé) výdaje činí odhadem částku minimálně 30 000 Kč měsíčně, i když vzal v úvahu, že otcovy náklady na bydlení a provoz automobilu hradí společnost ██████. Při úvaze soudem předpokládaných výdajů otce, jak bylo výše uvedeno, odvolací soud při stanovení výše výživného kalkuloval s příjmem otce v částce minimálně ve výši 170 000 Kč měsíčně. K tomuto závěru dospěl odvolací soud i proto, že otec je schopen hradit nadstandardní a hodnotné dary dětem, případně jejich potřeby uspokojovat nadstandardními požitky (ručně šité boty, historické obroučky brýlí pro Alberta, roční členství v posilovně jednoho z nejluxusnějších hotelů v Praze, sportovní vybavení v řádech desítek tisíc korun a hodnota darovaného fotoaparátu, který otec poskytl nezletilé J████ na její cestu do Anglie, s odůvodněním, že ji fotografování baví, atd.). Za této situace musel odvolací soud dospět k závěru, že výdaje, které otec za dobu od ukončení společné domácnosti vynaložil, převyšují jeho příjmy a umožňují přijmout závěr o schopnosti otce hradit výživné pro nezletilé děti v níže uvedených částkách.
20. Zprávou zaměstnavatele matky bylo zjištěno, že matka má čistý měsíční příjem od společnosti ██████ ve výši cca 9 500 Kč měsíčně, a to po celou dobu od 1. 7. 2013 dosud. Z potvrzení společnosti ██████ ze dne 8. 11. 2013 vyplývá, že matka byla zaměstnána u společnosti od 1. 12. 2008 do 31. 10. 2013 a její průměrný měsíční čistý příjem činil v období od 1. 7. 2013 do 30. 9. 2013 částku 15 575 Kč, poskytnuté odstupné činilo 98 040 Kč. Z daňového priznání matky za rok 2015 bylo zjištěno, že příjem matky od všech zaměstnavatelů činil 145 693 Kč, úhrn povinného pojistného 49 537 Kč. Po odečtení plateb životního pojištění ve výši 3 300 Kč měsíčně činí základ daně 191 900 Kč. Na dani vznikl přeplatek ve výši 46 782 Kč, který byl poukázán na účet matky. Z potvrzení o studiu Univerzity Karlovy v Praze ze dne 14. 12. 2016 bylo zjištěno, že matka se účastnila vzdělávacího programu „dvouseměstrální zdokonalovací kurz k výuce češtiny jako cizího jazyka“ od 7. 10. 2016 do 17. 6. 2017 a za kurz uhradila částku 14 950 Kč. Z nesporných prohlášení rodičů bylo zjištěno, že matka dne 14. 6. 2010 vyčerpala z účtu společnosti částku 500 000 Kč. Matka tvrdila, že jí zbyla z této částky ke konci roku 2017 částka cca 105 000 Kč. Z dohod o provedení práce uzavřených mezi matkou a společností Jeden strom z.ú. a matkou a Lesní mateřskou školkou Na Dvorečku š.p.o. ze dne 1. 8. 2017 a ze dne 1. 9. 2017

vyplývá, že matka jako zaměstnanec vykonává pro zaměstnavatele administrativní práce a vede rezervační tým s odměnou 200 Kč za hodinu práce podle výkazu odpracovaných hodin. Matka uvedla, že odměna za práci v těchto společnostech představuje měsíčně částku celkem 10 000 Kč čistého.

21. Z nabídky volných míst úřadu práce pro uchazeče o zaměstnání s vysokoškolským vzděláním, obor právnická fakulta, bylo zjištěno, že v lednu 2017 nabízel Katastrální úřad pro Středočeský kraj zaměstnání v rozmezí 18 600 Kč – 31 000 Kč měsíčně, advokát JUDr. Pavel Novák pro advokátního koncipienta mzdu ve výši 17 900 Kč, pracovní místo referenta společné státní správy a samosprávy Olympcentrum sportu Ministerstva vnitra s příjmem 9 635 Kč – 14 485 Kč měsíčně, Česká obchodní inspekce s platem ve výši 20 000 Kč měsíčně – 30 000 Kč měsíčně, Městská část Praha 7 s příjmem ve výši 18 500 Kč – 27 000 Kč měsíčně, právník Státní úřad inspekce práce, Oblastní inspektorát práce pro Středočeský kraj s příjmem ve výši 17 870 Kč. Ostatní nabídky práce nabízel Vězeňská služba-Věznice Oráčov, Střední průmyslová škola keramická a sklářská Karlovy Vary, Oblastní charita Šluknov a CRC Holding s.r.o., který nabízel zaměstnání pro právníka ve výši 45 000 Kč – 50 000 Kč měsíčně, nicméně s požadavky sestavování obchodních smluv mezi společnostmi EU a Ruskou federací, kde vyžadoval znalost písmem a slovem ruského jazyka, českého jazyka, německého jazyka, s požadovanou praxí 5 let.
22. V projednávané věci nebyl mezi rodiči spor o to, aby byly nezletilé děti svěřeny do péče matky (ke dni rozhodnutí soudu I. stupně již vyzletil syn A■■■■, proto o jeho výchově nebylo rozhodováno), neboť otec proti péči matky nic nenamítal, naopak tvrdil, že je dobrá matka a souhlasil tedy s tím, aby byly nezletilé děti svěřeny do její péče. Spor mezi rodiči vznikl o výši výživného, kterým by měl otec přispívat na potřeby nezletilých dětí v době, kdy jsou nezletilé děti v péči matky.
23. Další provedené důkazy soudem I. stupně (jako např. znalecký posudek na ocenění nájemného v rodinném domě účastníků v Černošicích a nájemní smlouvy ohledně pronájmu pozemků společností za účelem provozování lodní dopravy) nepovažoval odvolací soud za významné pro zjištění skutkového stavu věci.
24. Při úvaze o přiměřené výši výživného tedy odvolací soud vycházel ze skutečností, že oba rodiče mají vyživovací povinnost nejen ke dvěma nezletilým dětem J■■■■, studující ■■■■■ a A■■■■, od 1.9.2017 studentu soukromého gymnázia na ■■■■■, ale i k zletilému A■■■■, který studuje na ■■■■■. Doplněním dokazování odvolacím soudem se zásadně nezměnil skutkový stav, který vyplynul z dokazování provedeného soudem I. stupně, nicméně je třeba uvést, že zjištění odvolacího soudu o dalších nadstandardních příspěvcích otce dětem (i již zletilému A■■■■) vede odvolací soud k závěru, že výživné, které otec žádá stanovit nezletilým dětem, je vzhledem k jeho celkově zjištěným poměrům, zejména výdajům, nedostačující. Otec se sice podílel finančním příspěvkem na běžných potřebách nezletilých dětí (když ve vztahu k A■■■■ B■■■■ rozhodnutí soudu I. stupně nabylo právní moci a jeho výdaje a potřeby nebyly předmětem odvolacího přezkumu) a na běžných výdajích od doby ukončení společné domácnosti s jejich matkou. Otcí nelze upřít finanční péči o nezletilé děti, ale odvolací soud se neztotožnil s výší částky, kterou otec považuje za odpovídající přiměřenému výživnému pro nezletilé děti. Je prokázáno, že se otec s nezletilými dětmi občas stýká, jezdí s nimi i několikrát ročně na dovolené a je zřejmé, že hradí část jejich oblečení ve vysokém nadstandardu, což si jejich matka s ohledem na výši poskytovaného výživného a s ohledem na běžná měsíční vydání domácnosti jedné dospělé osoby, jednoho dospělého dítěte a dvou nezletilých dětí nemůže dovolit.

25. Pojem výživné je třeba chápat jako celkové zaopatření ve vazbě na jednotlivé druhy výživného, tedy ve významu zajištění živobytí jiného člověka, zabezpečení všech jeho odůvodněných potřeb, vždy ve vazbě na schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného a na druh vyživovací povinnosti. Jde tedy nejen o uhrazování výživy v užším slova smyslu, ale i o uspokojování všech ostatních hmotných (ošacení, školní potřeby, kroužky, sport, zdravotní pomůcky) či nehmotných potřeb (vzdělání včetně školného, kulturní a duševní rozvoj) a potřeby bydlení apod. (srovnej například Hrušáková, M., Králíčková, Z., Westphalová, L., a kol. občanský zákoník II: rodinné právo (§ 655 - § 975) Komentář 1. vydání, Praha, str. 1035. V případě nezaopatřených dětí pak hovoří zákon ještě o souvislosti o právo na zásadně stejnou životní úroveň (§ 915 o.z.), a o možnosti tvorby úspor z výživného (§ 917 o.z.). Míra potřebnosti oprávněného dítěte je závislá zejména na jeho věku, zdravotním stavu, fyzické, duševní vyspělosti, způsobu příprav na budoucí povolání, na existenci zálib, zájmů, na délce doby strávené v domácnosti rodiče.
26. Odvolací soud tedy vycházel ze shora uvedené částky minimálního odvolacím soudem předpokládaného příjmu otce ve výši cca 170 000 Kč měsíčně, uvažováno při třech vyživovacích povinnostech, za situace, že se v současné době potřeby nezletilé J. i nezletilého A. již rovnají potřebám dospělého člověka zvyšovaným o náklady na studium. S ohledem na délku tohoto řízení dospěl k závěru, že v jeho průběhu došlo ke změně potřeb nezletilých dětí minimálně zvyšujícím se věkem a je třeba výživné stanovit právě s ohledem na tuto změnu dětí v potřebách a výdajích.
27. Odvolací soud proto stanovil počínaje dnem 1. 7. 2013 výživné pro nezletilou J. ve výši 25 000 Kč měsíčně a pro nezletilého A. ve výši 23 000 Kč měsíčně. Počínaje dnem 1. 9. 2016, kdy došlo k nástupu nezletilých do vyšších tříd a vzhledem k vyššímu věku dětí, kdy se potřeby nezletilých dětí v podstatě rovnají potřebám dospělého člověka zvýšeným o náklady na studium, odvolací soud stanovil výživné pro nezletilou J. ve výši 27 000 Kč měsíčně a pro nezletilého A. ve výši 25 000 Kč měsíčně. Počínaje dnem právní moci rozsudku o rozvodu manželství rodičů stanovil otci hradit ve stejné výši jako od 1. 9. 2016. V této souvislosti odvolací soud uvádí, pokud otec namítá, že by při stanovení výživného měla být zohledněna hlediska vyslovená Ústavním soudem ČR v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 650/15, s jehož závěry se ztotožňuje i odvolací soud, že má za to, že tato hlediska by se měla vztahovat na poměry dětí jak v období, kdy jsou v péči otce (v období styku s otcem a o dovolených), tak i v období, kdy jsou děti v péči matky, neboť odvolací soud je přesvědčen, že ústavní soud tato hlediska nenastavil s tím, že platí jen pro jednoho z rodičů. Je tedy nepřijatelné, aby děti u jednoho rodiče měly k dispozici významně odlišné možnosti studijních či volnočasových pobytů než u druhého rodiče, který si takové mimořádné výdaje vzhledem k výši svého příjmu a výši výživného, které neodráží životní úroveň druhého rodiče, nemůže dovolit.
28. Pokud se týká otcem opakovaných námitek v průběhu celého řízení, že matka ze svého příjmu neuspokojovala potřeby nezletilých dětí, neboť na to neměla finanční prostředky s ohledem na výši svého příjmu, odvolací soud uvádí následující. Je zřejmé, pokud matka ukončila právnickou fakultu v roce 1996 a v roce 1997 se narodil dnes již zletilý syn A., v roce 2000 se narodila nezletilá J. a v roce 2003 se narodil nezletilý A., že matka se po celou dobu manželství věnovala výchově a péči o nezletilé děti a o domácnost, a otec tyto skutečnosti nepopíral. Pokud tedy matka do roku 2008 plnila svou vyživovací povinnost pouze svou osobní péčí, nebylo ani ze strany otce proti tomuto tvrzení žádných námitek. V roce 2008 v období, kdy nezletilý A. jako nejmladší dítě rodičů nastoupil do školky a nevyžadoval stálou péči matky alespoň v době, kdy byl v předškolním zařízení a ostatní děti

jíž chodily do základní školy, zaměstnal otec matku ve společné firmě ve funkci převozníka, jak je prokazováno pracovními smlouvami. Pokud ve stejném období matka založila spolek [REDACTED], pak je zřejmé, že finanční situace rodiny od roku 2008 umožňovala, aby se příjem matky pohyboval v částce cca 15 000 Kč měsíčně z pracovního poměru ve společné firmě (lhostejno, zda práci převozníka vykonávala či nikoli), neboť jí mzda byla firmou vyplácena, a v částce cca 9 000 Kč měsíčně, kterou pobírala ze společnosti [REDACTED] tedy v celkové výši cca 24 000 Kč čistého měsíčně. Proti této situaci otec po celou dobu nic nenamítal a vzhledem k deklarované snaze udržet manželství, o které však matka dle otcova tvrzení neměla již v roce 2013 zájem, by proti výši jejího příjmu, svolila-li by matka k obnovení společného soužití, s největší pravděpodobností neměl otec námitek ani nadále. Po rozchodu rodičů v roce 2013 matka až do října 2013 měla tento příjem zachován a dohodou o rozvázání pracovního poměru tento pracovní poměr ukončila se získaným odstupným ve výši 85 000 Kč. V této souvislosti lze konstatovat, že soud I. stupně ani odvolací soud nečinily žádné dokazování k tomu, na čí popud byl pracovní poměr ve firmě matky ukončen, neboť je zřejmé, že rozcházející se rodiče neměli zájem pracovně setrvávat v jedné firmě, což pochopit lze. Vyplaceným odstupným byla tak matka zabezpečena na dobu dalších 6 měsíců, tedy měla stále příjem v částce 24 000 Kč do dubna 2014. I když nezletilé děti v době rozchodu rodičů již nebyly ve věku, kdy by matka plnila zcela svou vyživovací povinnost pouze výkonem osobní péče, za situace, že měla 500 000 Kč úspory na účtu, který si převedla v době trvání manželství v roce 2010 z účtu společnosti založené za trvání manželství, měla matka v době rozchodu rodičů příjem více než přiměřený šestnáctileté výlučné péči o domácnost a o nezletilé děti. Odvolací soud přihlížel i k tomu, že v roce 2013 byla nezletilému A [REDACTED] diagnostikována specifická porucha učení, která vyžaduje vyšší podíl přípravy rodiče na studiu nezletilého, což odráží skutečnost, že matka i přes věk všech nezletilých dětí stále plnila podstatnou část své vyživovací povinnosti osobní péčí, a to zejména o nezletilého A [REDACTED], ale i péčí o domácnost, jejíž součástí je i nezletilá J [REDACTED] a zletilý A [REDACTED]. Pokud otec poukazoval na to, že si měla matka zajistit vyšší příjem, pak odvolací soud tento názor otce bez dalšího nesdílí. V souvislosti se zjištěnými nabídkami zaměstnání matky s vysokoškolským právnickým vzděláním s nulovou praxí je pak zřejmé, že matka v právníce profesi vzhledem k opakované novelizaci předpisů bez sebemenší praxe nemohla získat uplatnění v zaměstnání dle svého vzdělání, které by jí umožňovalo získat vyšší příjem tvrzený otcem ve výši 50 000 hrubého měsíčně či uvažovaný příjmem soudem I. stupně 62 000 Kč hrubého měsíčně. V situaci těchto účastníků nelze přehlédnout však to, že součástí společného jmění je nejen rodinný dům, který matka s dětmi po dohodě s otcem užívá (pokud by tomu tak nebylo, tak by rodiče nemovitost prodali a matka by měla nárok na vypořádací podíl a byla by nucena pro sebe a děti zajistit bydlení), ale i další nemovitosti, které rodiče, neboť se jedná o jejich společné jmění, pronajímají. Výnos z nájmu je tedy společným příjmem rodičů, a tedy i příjmem matky. Na jednu stranu tedy otec vyčítá matce, že si nezajistila dle jeho názoru dostatečný příjem, na druhou stranu je zřejmé, že rodina měla ze společného jmění příjem z pronájmu v částce cca 400 000 Kč v roce 2013, později nižší, nicméně stále kolem částky 250 000 Kč ročně, tedy i matka z tohoto nájemného v hodnotě 120 000 – 130 000 až 200 000 Kč ročně měla pravidelný příjem, ke kterému jí však otec zamezil přístup. Lze tedy uzavřít, že to byl otec, který neumožnil matce přístup k výnosům ze společného majetku, a to z pronájmu nemovitostí, který by matce dostatečný příjem zajistil. V současné době poté, co ukončila dvouseměstrální studium, si zajistila matka další příjem v částce 10 000 Kč měsíčně čistého. Odvolací soud tedy nedospěl k závěru, že matka vůbec neuhrazovala svou vyživovací povinnost, neboť, jak je výše uvedeno, ze svého, byť nižšího příjmu, uspokojuje potřeby nezletilých dětí ve skromnějším rozsahu, jak se ve své výpovědi vyjádřil syn účastníků A [REDACTED], a dále výživné poskytuje i výkonem své osobní péče o domácnost dětí, což lze v určité míře připustit i u dětí blížících se věku dospělých a dospělých.

29. Odvolací soud dospěl k závěru, že s ohledem na shora uvedenou výši výživného stanoveného odvolacím soudem a výší výživného, kterým otec po dobu od 1.7.2013 do 30.11.2017 přispíval na výživu nezletilých dětí, otci za tuto dobu vznikl na výživném dluh. Odvolací soud neměl pochybnosti o tom, že by při stanovení výše dlužného výživného měly být zohledněny příspěvky otce na studijní pobyty dětí, ale zvažoval, zda by tímto měla být zohledněna i hodnota darů dětem poskytnutých otcem (počítače, iPhony, ručně šité boty a šaty pro J■■■■, stejně jako goretexové bundy, sportovní boty, vybavení na lakros a lyže pro A■■■■), Matka, přesto, že od počátku tvrdila, že byla informována dětmi o tom, že zejména ohledně věcných darů se jednalo skutečně o dary otce nezletilým dětem, však nesouhlasila s tím, aby děti při potřebě vypovídat o charakteru věcí poskytnutých jim otcem, byly zataženy do sporu rodičů o výši výživného, uznala jako nesporné všechny dary jako náklady vynaložené k uspokojování potřeb dětí, a to ohledně věcných darů i ohledně studijních pobytů včetně kapesného. Odvolací soud tyto příspěvky otce při stanovení výše dlužného výživného zohlednil s jedinou výjimkou, a to ohledně částky 80 000 Kč, o níž otec tvrdil, že za ni pořídil fotoaparát pro nezletilou J■■■■. Odvolací soud se v této souvislosti neztotožňuje s názorem otce, že by pro J■■■■ (při stanovení výše výživného v částce 27 000 Kč měsíčně) byl adekvátním příspěvkem v rámci výživného fotoaparát v částce 80 000 Kč, když je zřejmé, že o této investici do potřeb nezletilé se s matkou neporadil a souhlas matky nezískal. I když otec tvrdil, že komunikace mezi rodiči je nulová, neprokázal, respektive nenabídl odvolacímu soudu žádné důkazy o tom, že by se o tuto komunikaci ohledně takové investice alespoň pokusil. Odvolací soud vlastní úvahou dospěl k závěru, že za přiměřenou hodnotu fotoaparátu pořízeného bez porady s matkou lze považovat částku 20 000 Kč, tak, aby to v poměrech těchto rodičů a nezletilé mohlo být považováno za příspěvek na výživné. Dále odvolací soud dospěl k závěru, že je třeba v rámci stanovení výše dlužného výživného zohlednit i to, že se otec podílel na částečné úhradě bydlení dětí formou úhrady elektrické energie, telefonů dětí a internetu. Z částky, kterou otec na tyto úhrady vynakládá ve výši cca 12 000 Kč, na každého člena domácnosti matky připadá částka 3 000 Kč měsíčně, která představuje za období 54 měsíců (od 1. 7. 2013 do 30. 11. 2017) u každého z obou dětí částku 162 000 Kč, kterou otec přispěl na jejich náklady na bydlení.
30. Co však odvolací soud nezohlednil jako příspěvek otce na výživné, byly náklady na dovolené otce s dětmi. I když otec argumentoval tím, že dětem předává při těchto dovolených zkušenosti získané při provozování svého podnikání, nelze nevidět, že to byly dovolené, tedy volný čas, který otec tráví s dětmi v rámci styku s nimi. Skutečnost, že v té době nenabyl rozsudek o úpravě péče o děti právní moci, nemění na tom, že dovolené byly jeden ze způsobů realizace styku otce s dětmi, neboť o rozsahu styku otce s dětmi nikdy nebyl mezi rodiči spor. Co se týká úhrad za splátky hypotéky a platby za pronájem firemního automobilu, který užívá matka, dospěl odvolací soud k závěru, že nelze na výživné nezletilých dětí započítat částky, které otec investuje do udržení hodnoty společného jmění manželů, které představuje nemovitost ve společném jmění účastníků, případně které otec vynakládá na zapůjčení majetku ze společnosti, když je zřejmé, že společnosti ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■ byly založeny za trvání manželství účastníků a jejich hodnota je součástí společného jmění manželů.
31. Při stanovení dlužného výživného pro nezletilou J■■■■ s přihlédnutím k upřesnění plateb v částkách dosud otcem hrazeného výživného vzal odvolací soud v úvahu, že v období od července do prosince 2013 přispíval otec na J■■■■ částkou 9 000 Kč měsíčně, v letech 2014 – 2015 částkou 7 000 Kč měsíčně a od ledna 2016 částkou 10 000 Kč měsíčně. Výše dlužného výživného pro nezletilou J■■■■ za rok 2013 je představována částkou 96 000 Kč (6x 25 000 Kč

- mínus 6x 9 000 Kč), za rok 2014 částkou 216 000 Kč (12x 25 000 Kč mínus 12x 7 000 Kč), za rok 2015 částkou 216 000 Kč (12x 25 000 Kč mínus 12x 7 000 Kč), za rok 2016 částkou 188 000 Kč (8x 25 000 Kč plus 4x 27 000 Kč mínus 12x 10 000 Kč) a za rok 2017 (do 30. 11. 2017) částkou 187 000 (11x 27 000 Kč mínus 11x 10 000 Kč). Dlužné výživné pro nezletilou J. [redacted] tedy za období od 1. 7. 2013 do 30. 11. 2017 představuje částku 903 000 Kč.
32. Výše dlužného výživného pro nezletilou J. [redacted] je ponižována o příspěvek otce na bydlení ve výši 162 000 Kč, a o náklady vynaložené otcem mimo rámec výživného ve výši 329 070 Kč včetně kapesného na studijní pobyt v Anglii v roce 2017, ve výši 50 000 Kč na letní kurz v Anglii v roce 2017 včetně kapesného, ve výši 20 000 Kč na fotoaparát, ve výši 50 000 Kč na počítač, ve výši 22 000 Kč na telefon iPhone, ve výši 20 000 Kč na ručně šité boty a 6 000 Kč na šaty do tanečních, dále ve výši 2 766 Kč na její podíl na horách s matkou, které otec uhradil prostřednictvím syna A. [redacted] v částce celkem 8 300 Kč a ve výši 10 000 Kč na její podíl na dovolenou s matkou z celkové výše 40 000 Kč, celkem 671 836 Kč. Výše dlužného výživného pro nezletilou J. [redacted] tak činí 231 164 Kč.
33. Při stanovení dlužného výživného pro nezletilého A. [redacted] s přihlednutím k upřesnění plateb v částkách dosud otcem hrazeného výživného vzal odvolací soud v úvahu, že v období od července do prosince 2013 přispíval otec na A. [redacted] částkou 8 000 Kč měsíčně, v letech 2014 – 2015 částkou 7 000 Kč měsíčně a od ledna 2016 částkou 8 000 Kč měsíčně. Výše dlužného výživného pro nezletilého A. [redacted] je představován za rok 2013 částkou 90 000 Kč (6x 23 000 Kč mínus 6x 8 000 Kč), za rok 2014 částkou 192 000 Kč (12x 23 000 Kč mínus 12x 7 000 Kč), za rok 2015 částkou 192 000 Kč (12x 23 000 Kč mínus 12x 7 000 Kč), za rok 2016 částkou 188 000 Kč (8x 23 000 Kč plus 4x 25 000 Kč mínus 12x 8 000 Kč), za rok 2017 (do 30.11.2017) částkou 187 000 Kč (11x po 25 000 Kč mínus 11x 8 000 Kč). Dlužné výživné pro nezletilého A. [redacted] za období od 1. 7. 2013 do 30. 11. 2017 představuje částku 849 000 Kč.
34. Výše dlužného výživného pro nezletilého A. [redacted] je ponižováno o příspěvek otce na bydlení ve výši 162 000 Kč, a o náklady vynaložené otcem mimo rámec výživného ve výši 15 000 Kč na lakrosové vybavení, ve výši 15 000 Kč na goretexovou bundu, ve výši 10 000 Kč na ručně šité boty, ve výši 50 000 Kč na letní kurz v Anglii, ve výši 18 000 Kč na lyže, ve výši 22 000 Kč na telefon iPhone, ve výši 30 000 Kč na dvojce historické obroučky brýlí, dále ve výši 2 766 Kč na její podíl na horách s matkou, které otec uhradil prostřednictvím syna A. [redacted] v částce celkem 8 300 Kč a ve výši 10 000 Kč na její podíl na dovolenou s matkou v celkové výši 40 000 Kč, a na školném v roce 2017/2018, celkem ve výši 374 766 Kč. Výše dlužného výživného pro nezletilého A. [redacted] tak činí 474 234 Kč. Početní chybu, kterou odvolací soud učinil při stanovení dlužného výživného, opravil v rámci písemného vyhotovení tohoto rozsudku (§ 164 o.s.ř.).
35. Okolnost, že potřeby dětí byly za přispění obou rodičů uspokojovány, ještě neznamená, že by neměly dosáhnout na plnou míru finančního zajištění odpovídající přiměřenému výživnému od otce, že by se nemělo výživné nezletilým dětem již dostat, případně že by na dlužné výživné neměly nezletilé děti nárok. V tomto smyslu na věc nedopadají závěry rozhodnutí Krajského soudu v Praze sp. zn. 28 Co 20/2017, neboť vychází z jiné situace. Odvolací soud proto zvažoval, v jaké lhůtě a jakým způsobem bude stanovena úhrada povinnému rodiči, tedy otci, dlužného výživného, které vzniklo za období od 1. 7. 2013 do 30. 11. 2017. V průběhu celého dlouhého řízení jak před soudem I. stupně, tak i v řízení před soudem odvolacím, odvolací soud nezjistil (a otec to ani nenamítal), že matka by byla špatná hospodyně, že by nehospodářila racionálně a smysluplně s příspěvkem otce na výživu nezletilých dětí, či snad, že by své prostředky včetně úspor používala nehospodárně. Za této

situace odvolací soud nestanovil povinnost otce zaplatit část běžného výživného případně dlužné výživné nebo jeho část na účty dětí, neboť odvolací soud dosud neměl žádný důvod k pochybnostem o finančním hospodaření matky a má v matku důvěru, že s finančními prostředky, které otec zaplatí jako dlužné výživné, smysluplně naloží nejen k uspokojení stávajících vysokých potřeb nezletilých dětí v rámci životní úrovně nastavené majetkovými a příjmovými poměry otce, ale i na tvorbu jejich úspor. Potud odvolací soud nemohl použít závěry uvedené v rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 9.10.2017 č. j. 32 Co 278/2017-579 v části, ve které soud odůvodňuje rozhodnutí o složení části (dlužného) výživného na účtu dítěte.

36. Odvolací soud rozhodoval o nákladech řízení státu ve smyslu ustanovení § 224 odst. 2 o.s.ř. za použití § 148 odst. 1 o.s.ř. a dospěl k závěru, že s ohledem na matkou požadované výživné a přiznané výživné, s přihlédnutím k tomu, co navrhoval přiznat na výživném otec, je poměr úspěchu a neúspěchu rodičů: u matky neúspěch 44% a úspěch 56% a u otce neúspěch 56% a úspěch 44%. Odvolací soud proto náklady řízení státu, které představují částku 32 415 Kč a 121 Kč, celkem částku 32 536 Kč, uložil zaplatit matce v částce 14 316 Kč a otci v částce 18 220 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).
37. O nákladech řízení mezi účastníky rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 2 o.s.ř. za použití § 23 z.ř.s., když dospěl k závěru, že zde nejsou důvody pro jiný postup.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Praha 14. prosince 2017

JUDr. Šárka Kamenická v. r.
předsedkyně senátu

Tento rozsudek č.j. 24Co 214/2017-858 ze dne 14. prosince 2017 nabyl právní moci ve výroku I. – VII. 27. 2. 2018.

Připojení doložky provedla Božena Štejnarová dne 7. 3. 2018.